

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik minden vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.	Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA városháztér 6. szám alá küldendő.	Pest, Márczius 26. 1871. 13. szám.	GYŰJTŐKNEK öt előfizető utan tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: Városháztér 6. szám ide küldendő mindenféle kézirat mely „Ludas Matyi“-nak van szánva.

Tisztelettel figyelmeztetjük előfizetőinket, hogy jelen évnegyedben ez az utolsó számunk, miért is sziveskedjenek ujbóli megrendeléseiket minélelőbb megtenni, hogy a nyomatandó példányokra nézve tájékozhassuk magunkat, s egyszersmind annak szétküldésében a késői előfizetés által akadályozva ne legyünk. **A szerkesztőség.**

Az ellenzékhez.

Vegyetek egy pár jó tanácsot
A Nagy Bőgőstől szivesen,
Kritikus az áer, — ma mosolyg..
Holnap jön komor hidegen. —
Tavaszi nap mellett elcsúszik
A bunda, szür, téli kaput. . .
Sokszor akaratlan kell nyitnod
Kölletlen embernek kaput. . .

Tehát . . . ne bántsátok oly nagyon
Ama komédia házat . .
Mit közösügy néven neveznek,
Ne bántsátok ama vázat.
H'jába épité oly cifrára
A Deák-féle tálentom,
Össze dül ugy is, — hisz a mi fő —
Nincs alatta fundamentom!

Homok . . . azaz hogy bécsi szesz él y
Az, mire rá van épitve,
Nem erős hát, habár kivülről
Ugyancsak fel van szépitve;
Ne bántsátok! inkább álljatok
Tőle meglehetős távol . .
Nehogy midőn összedül, oda
Nyomjon Andrássy Gyulával!

Mert, hogy összedül, az már zicher,
Hanem nem Ti döntitek meg,
Mert ellenetek az avak-had
Már szent, hogy sokkal dühödtebb,
Hogy sem vitéz támadástokra
— Össze húzva göthes nyakát —
Rá ne zúditsa szokásaként,
A „szavazzunk“ rendes dalát!

Ez ellen oszt‘ I r á n y i érve,
T i s z a, G i c z y támadása —
S i m o n y i vagy Csanády szava,
Hiába van . . . bárki lássa!
Ne bántsátok! ott rág gyökerén
Régen már a b é c s i f é r e g . .
Ott ben van már éhes gyomrába
Az a lassan ölő méreg!

Nem i t t dül meg, hanem o t t — B é c s b e n
Hol uralkodik Beust és Kuhn . .
De nem sokára nyomukba lép
Clam-Martinicz, Smerling meg Thun. —
Szőnek — fonnak, készül már gyorsan
Talán kész is m e s t e r s é g ü k —
Mire e rigmust olvassátok,
Hohenwarthéknak tán végük! . . . ?

Ne bántsátok! . . . csak hadd daráljon
Kerge Pali úr kedvére,
Hadd igyanak vidám áldomást
A még meg nem lőtt medvére;
Poitrás P u l s z k i hadd ugrándozzék
F ü l e k garasos kötelén —
Hadd örvendjen az apa szive
Hozzá legméltóbb gyermekén!

Példát mondok. — Negyvenkilenczben
Egy vén huszár bevágtatott
Egy oláh-falu birájához,
Oszt‘ enni — inni hozatott;
Eztán a d e r e s t kitéteté
'S no feküdj le biró! — mondja —
Persze a mogyoró — pálczának
Volt biró uramon dolga!

Kelj fel! feküdj neki te esküdt!
Vágjátok meg sorba egymást,
Mind az egész falu, — ő pedig
Ott ült, iddogált nagy bizvást;
Pajtásai elunták várni . . .
Tán megölték az oláhok?
'S benyargaltak érte, hát ime
Csaknem sóbálványá váltak!

Az öreg a pohár borokat
Egymásután üritgeté . .
Az alatt pediglen a falu
Népe egymást sorba veré!
Élsz még pajtás? — hát mint látjátok
— S torkát pohár borral hüti —
Nem félsz ettől a csorda . . . néptől?
Hogy félnék? h i s z e g y m á s t ü t i. —

* * *

Beust, Lónyai, Andrássy meg Kuhn,
Igy állanak egyik részen, —
Hohenwarth, Martinicz, Thun, Smerling
Vannak másik felől készen;
E g y m á s t ü t i k, — piff, paff — hiszem hogy
Titeket már csak nem bánt ez,
Hisz a t e r t i u m g a u d e t u r
I n t e r d u o s l i t i g a n t e s.

Nagy Bőgős.

Politikai levelek,

a k é p v i s e l ő h á z k a r z a t á r ó l.

Szerkesztü polgartars!

Migis sak izé a nimet! üsszeveszekedje magat franciakkal, rosszul mondok: sakis franczia csaszarral III. Napoleonnal. — Mondja: hogy nincsen neki semmi baja a franczia nippel, sak a csaszarral; migis miko azt elfogta, folytat a haború a franczia nip ellen, pusztitja és sarczolja szip varosokat lüveti, ületi, felakasztatja a nipet, kiiheztetje Parist, — is miko megküti a franczia nip a bikessig, lekütelezi magat fizetnyi a sok milliard raadasul elveszi tüle Elsas is Lotharingia; beviszi hadseregje Parisba csinalja ott paradi, — üsszeveszitje a franczia nipet maga magaval; fenyegetje Schvajczot, is Belgiumot; — is sak a muszkaval dolgozik 4 kizre, mig ez se nem elig neki mas összeveszitje a magyar orszag kipviselühazba, a

küzip baloldali partot, a 48-asokkal, a jubb oldalt, a jubb oldallal, a balküzipet a balküzippel, a 48-as a 48-asokkal.

Andrassy Gyula grof miniszterelnyög lemarja az a suvany Irminyi annyira: hogy mig czvikker is elfelejti szemire felkapni, is bamulja czvikker nilkül Andrassyra, hunnan jün aldas raja.

Brzenczey marakudik Fekete Schvarczval, is adja neki vürös sas poroszrend, hogy tartotta oljan pompas Deutsche-Einheit beszid; adja Ivanka Imre kadencziajara másik kadencziat, — is nagy orrú Pulszkinak is a magaé;

Parokas Jókai tartja humoristiko tragikomikus beszid, a mi a porosz is franczia nemzetre nizve, ullan furma vót mint, mikó a mama megparancsolja leankanak, hogy mindig mosolyogja, mikó beszilje valakivel; mikor aztan kirdezte valaki: mit csinál a papa? elmosolyogta maga, is mondta: bizom a papa haldoklik" A „humor" mulatsagos ott a hol, — hanem bizom, egy nemzet halalos alapotan humorizalni, nem annyira nevetsiges, mint botranyos. —

Spectabilis dominus Colomanus Tisza suk mindenfile nagyszerü üsszevissza beszilt, — a legnagyszerübike hatta a vigire, is az mondja: — „Ha a haza irdeke kivanya, kisz kuzdeni azzal, kihez szive vonya, is keblire ülelni azt, kit gyülöl." Hat ne küzdje velünk, — mer mig az meg hinnik, hogy jó baratunk. Hanem ülelje keblire a 48-as partot, a melyik gyülöli

Kanyi(Kállay)Ödön izs beszilte az ü borzas fejibu; mer mondja, „hogy a külpolitikaba nem szivbu kell beszilni, hanem fejibu," — is migis tiszta szivbu megemlikezte a romai papa csalhatatlansagarul. — Varja attul a nimetegysigtu, a mi megtette kegyes Vilmos nimet csaszarnak, hogy megadja Magyaroszagnak — alkotmanyos szabadsag, testvirisig, egyenlüsig. — Dejszen! varhatja addig, mig megkupaszodik ü is, unokajanak unokaja is; — ha mingya mongya is: „qui habet tempus, habet vitam;" — gyünyürisiges nagyhatalmi politika! az agy ala bujni, mig huszar ölelgeti felesige, is varnyi, mig huszarnak tetszik elmennyi.

Fekete(Svarz)Gy. a nipek solidaritastúl varja minden filit, is boldogsag a nipek szamara, — is azir partulja a nimet-egysig, partulja porosz-haboru, mely olan gyülülsig idizte elü franczia nipnil a nimetek ellen, a mi ivszazadokon at, de talan soha se nem fogja kiveszni a franczia nip szivibu; — ez aztan megtermi a nipek solidaritasa; — de azir Fekete Gyula „lelke egisz milysigibu üdvüzli az osztrak-magyar kormany „non interventio" politikaja. Künyvekbu bemagót thorianak sak megjarja, de türvinyhozui praxisnak egy fagarast sem nem ir. — Gyülüli Fekete Gyula a franczia nemzet; — is mir? — talantan azir, mer ullan miveletlen, hogy míg tudós tarsasagi riszvinyesneg, ivenkinti fizetise mellett, nem veszi be nem tudósokat, a tudósok küzi.

A n d r a s s y Gyula gorof, miniszterelnyög, mindezen beszidekre nagyot hizta — is annyira felfuvalkodta maga magat, hogy maj megpukkadta püffeszkedisibe, — mikó elvallalta maga magára az osztrak-magyar-porosz politikair mos is, jüvüre is a felelüsig — Bizom sak ez is ullan nagy frasis, mely nagyot szokta puffanni; — nagyot is puffanta, — el is repültek verebek, is egy se nem maradta ott. — Künnyen mundhat Verebcsi gorof: hogy mos elvalalja a felelüsig, mer mos tehetje a mi akarja, — is ha felelüsigre vonya ezir egyik, vagy masik kipviselü, — mondhat a mi neki tetszik interpellatiora, mer hata mügütte ül a kipviselüház tübbsige, a mi felkelnyi is leülnyi is jó tudja, is tudomasú veszi, barmit megmondja is a nemes gorof. — A felelüsig a utókorra szinte sem nem veszedelmes, — mer akkor mar a miniszterelnyög, is talan mig magam is a füld alatt korhadja; — veszedelmesebb a felelüsig a multra nizve, de ezen eddig szerencsisen túleste Andrassy gorof, kinek arczkipje, az a nagy bajuszu Haynau felakasztatta a bitófara, is ü mos migis kormanyelnyög; — ez azutan a csudalatra is bamulatra miltó küvetkezetlensig. — Proficiat! a kinek tetszik vele ilnyi, de in nem ilem vele.

D e o d a t u s.
de campo Sti Georgii.

Mismas.

Egyik pecsovits napi lap, legujabb sürgönyei között, a lyoni lázadásról szólva, ritkitott betükkel ez áll: a k ü l v á r o s n e m z e t ő r e i b e v e t t e k k é t c s ő d ö r t."

Sülve vagy fövе? reményljük azt is megirja kiváncsi olvasóinak.

Nem hiába hogy esős öszünk, lutykos telünk volt az idén, ime már is kihajtott kora tavaszszal az uritök virága! Borsszem Jankó csemetéje a kis Borsszem Jankócska!

Forgó János (aliás dr. Ágai Adolf = Tökszem Jankó) „k i s l a p" czim alatt, az apró pecsovits csemeték részére egy heti közlönyt inditott meg.

Brávó Jankó! az ifjuság ugy is Gott-erhelte't huzat, te pedig mételyezd meg a gyermeki ártatlanságot, aztán vivát Saroksár!

Congressusi



Ilyennek képzeli Ludas Matyi Hajnald érsek 50 kezü indiai bálványát.

szent képek.



Monda pedig Haynald érsek: **„Addig, mig a nép ilyen lesz, nem lehet félni, hogy a pásztorok nyáj nélkül maradnak.“**

Lásd a pásztort, lásd a nyáját.

Szabadkai életképek.

VIII. Kép.

Magyar szinügyünk.

„Csak igen ritkán és nagyon keservesen."
Egy földi tünde szerelmi naplójából.

Hol volt, hol nem volt? igy kezdi meséjét a dajka. — De hová jutottunk mi? ezt megmondja a következő legenda:

Van egy házunk, melynek neve: szinház; és van egy mesterünk, kinek neve: Lénárd Máté! polgármestere a krinoliinoknak és főispáni candidátusa a rövid szoknyásoknak.

Járja pedig mesterünknél „igen ritkán és nagyon keservesen" — nem mondjuk, hogy a szerelem dolga; mert szerelmi érzékéről nem rendelkezünk kisajátitási adatokkal; hanem járja „igen ritkán" a jó ügy, melyet epés fulánkjával megmételyez; és megjárta „nagyon keservesen" a szinügy, melyet bárgyu közönyösségével elsilányitott.

És találta hasznosnak és takarékosnak az ő gazdasági szempontjából Thalia kezelését és papjainak gyámolitását a közönség nyakába löcsölni.

Mondja pedig Miska bácsi ipam uram: „rád ismerek én véremre vejem uram; én is voltam főjegyzője Szabadkának, és voltak passus-iró kanczelistáim, és fizettem az ö munkájukat korpával.

És mondja erre vejem uram: „épületes tanulság! — Hol nincs zsiros kilátás: ott kár a sovány fáradozás. — Bolond szakács az, a ki üres fazék alá tüzel, és még bolondabb azon tisztviselő, a ki üres fazékhoz hozzáülni iparkodik."

És a közönség hátára veszi a szinügy keresztjét, és egy év óta barangol iránytalanul, keresve egy Pilátust, ki ráfeszitse nemzetiségünket Krisztus képében a keresztfára.

És talált is kezdetben egy szelid „Magyart;" de a magyar mindenütt megbukik, mert nem ért a feszitéshez; szelid Magyarunk is hajótörést szenvedett, mert nem értett a csávázáshoz. — És befészkelte magát egy vizvárba, de elboritotta az áradás, és ritka tevékenységeért bünhödött, és keservesen tört meg az ő akarata szent Antonia patronájának kulcsos kosarán!

(Vége következik.)

Borsika.*)

*) „Csicsiri' unokája.

Pattyantyuk a képviselőházból.

Nagy önmegtagadás kell ám még ahhoz is, midőn junior Pulszky a virilis szavazatot pártolja, — minthogy idétlensége inkább a puerilitást semmint a virilitást bizonyitja.

Mi külömbség van Pulszky Nasó és füleki Pulszky között?

Hát az orros a ház legrutirirozattabb brávója;

A füles pedig a ház legkisebb és legügyetlenebb buffója.

Hoffmann Pál a virilis szavazatot in thesi kárhoztatja. de azért a községekben helyén látja.

Hoffmann Pál a törvényhatóságokhozi fellebbezés eszméjét ámbár magaévá teszi, ámde annak alkalmazását sehol sem ohajtja.

Ezek aztán a tanári tiszta fogalmak! csakhogy az a sajnos, hogy ifjaink! a jövő reményei!! majdan a haza oszlopai!!! ilyen következetlen tanárokra bizatnak.

Az országházban egy igen fiatal képviselőt idősb ismerőse ekkép üdvözlé:

Kálmán! ha ily fiatal korodban már pecsovits vagy, mi lesz belőled, mire megöregszel?

No Pulszky Augusztulótól azt kell már kérdezni: „mennyire viheti az arczbőrnek bagariává fejlesztését?"

Eötvös temetésénél Nehrebeczky és Huszár Imre képviselőket egymás mellé sodrá a néptömeg s közöttük aztán ilyen diskurzus keletkezett:

Imre: Te Sándor! vajjon ha minket akasztani fognak, lesz e nekünk ennyi nézőnk?

Sándor: (mosolyogva) Csak egyes számban beszélj barátom!

Imre: (komolyan) Igen, azt akarám mondani, ha téged akasztanak.

! !

a községi törvényjavaslat feletti vita alatt.

Óh mamelukk vitéz sereg!
Arczod pirja, hogy nem éget . ?
Midőn Deák tyatya helyett . .
Nehrebeczky! s **Pulszki Guszti!**
Vezetik a bölcs többséget.
Kik megöltök **hazát, megyét**
S megfojtjátok a **községet.**

Szerény kérdés.

Haynald Lajos ő excellentiájához.

Főfő tisztelendő atyánk! egész szent testületünk leborulva hallgatá fényes beszédét a congressuson excellentiádnak, különösen majd nem elájultunk a históriai ismeretek csodás és mesés bőszerüségén, midőn azon szent püspököket méltoztatott kenetteljes szavaival felemliteni, kik egyedül idvezitő és csalhatatlan hitünk érdekében felszólaltak a hatalom ellenében.

Bátorkodunk azonban a legmélyebb alázattal kérdezni, hogy azon vitéz püspökök között, az elnök páter Tritytroty nevét miért nem méltóztatta emliteni? holott ő is felszólalt, illetőleg körlevelet bocsátott ki az 1868-i vallástörvény ellen?

A pesti catholicus casino megbizázából.
Páter Makutyi mp.
jegyző.

Búcsú

a szakáltól és bortól.

I.

Isten hozzád kedves szakálom!
Köszönöm, hogy fedezted állam.
Elkell válnunk az végeztetett . . .
Bár nagy volt a viszonszeretet.

Akkor jöttél lakni képemre,
Mikor tűz lobbant a szívemre,
És lakásod tartott nyugodtan,
Veled keltem, veled nyugodtam.

Sokat értél rózsám mellére,
Szert tettél gyógylehelletére,
Megsimitott arczomon keze,
Min a lelkem is örvendeze.

És most . . hogy arczomon őrködél,
Le visz a fényes borotva—él;
Jön még tavasz ne félj! hogy töved
Dús növéssel ismét ki jöhet.

II.

Kedves bor! áldott jó folyadék,
Szivem egy tört oltár omladék,
Melyen neked sokszor áldoztam,
Káromkodtam, és imádkoztam

Engedj meg ha megsértettelek,
Ha véletlen kivetettelek;
Ha kontóra jöttél torkomba;
Engedj meg kérlek mostan nyomba.

Sok örömet szereztél nekem,
Tőled jött vig kedvem s énekem;
Te mondtad, hogy csókoljam a lyányt
Olykor az asszonnyal egyaránt.

Te vitted bánatom zálogba,
Most megsirathatlak zokogva . .
Isten áldja meg azt a gyökért,
Melyen mosolygó szemed megért.
Nem felejtlek, nem én, igazán!
Hivlak, mihelyt meg látom szép hazám!

Visszatérés

a szakál-, és borhoz.

I.

Nem állhatom a kést nyakamnál,
Nekem a csupasz áll nem jól áll,
Jere vissza édes szakálom,
Megnőhetsz még ne félj e nyáron.

Rózsám megcsókolja majd töved,
Barna szálad ugy jobban nőhet.
S bekeritvén ismét arczomat,
Ne félj rád forditom gondomat.
Ne félj! többet le nem metélnek,
Egyébnek csak hajó kötélnek!

II.

Jer kezembe kedves pohár bor!
Múljék el köztünk a gyászos sor,
Ne haragadjunk mi egy másra,
Nincsen semmi az okadásra.

Vidámits és táplálj rendesen,
Hisz gyógyerőd bennem igy leszen.
Neked károd nincsen én bennem,
Nekem sem lesz, hiszem istenem.

Holló.

Tudakozodas.

Moj lyubi Matyi Ludas! Nye mozse nekem se az megmondanyi, hogy az a prokator, ki le van pingalva Makutyi pater hatamegette a Matyiban, az a tyukprokator a ki egyszer Patakon is lakta? No ha akarod, erről a fraterrul tudnyik in gyenyeru historiakat mondanyi, miket ha megtudnak mostani klienšek neki, bizonyara ugy kicserezninek az övé bürit, mint ü eredeti mesterzsigiben ki cserzette birkabürt, lévén akkor nem paptanyirnyaló Makutyi pater mellett, hanem érdemes szücsmesterzember. Had sak mondja meg nekem moj lyubi Matyuska! az a szücsmesterzember e az a tyukprokator. *)

Sziporeny Petkó
zemplinszki gazda.

*)De eadem Petkó baratocskam! Matyi.



Mihály. Nini szomszéd! az a kalocsai érsek azt mondá a minap, hogy ő, ha az érseki jószágokat elvennék, kész a legutolsó ispánlakba vonulni; már aztán mit gondol szomszéd! mit tesz ez?

Iczig: Thodja Mihály bácsi, ezeknekh a nogy papukhnak a beszédjén nagyun nehéz elmenni, hanem aligha azt nem theszi, hugy abban a legotclsu ispán lakhba, a mibe az érsek 'ohr vonulni akar, valami bugárszemü, pirus arczu, dhumbor kheblü, piczíny lábu, nyolka szépispánné lakhik.

Mihály: No szomszéd! ilyen bolondot nem ettem ám még, valami Don Pedro Bajuszokádó arra instálja fel az „Ellenőr" ujságban a fehér cselédeket, hogy vágjanak le a hajukból egy egy csomót, aztán küldjék azt Jókai uramnak, hadd csináltasson abból ü kigyelme parókat magának. No képzelem, milyen lenne az a paróka?

Iczig: Hát a bizuny ulyan lenne Mihály gazda! mint a Júkai oram pulithikája! mely ezer szinben játszik.

Emlékfürt.

Jókainak, parókának.

Hajamból egy fürtöt
Kérsz csupán kedvesem!
Óh, hogy ha adhatnék
Mi kéj volna nekem?
Nem tehetem Mórom!
Bár szeretném nagyon —
Saját hajfürtöm is...
Csak lószőrből vagyon.

Kopasz Leokádia.
a szerelem bolondja.

Hirdetés.

Midőn tegnap a Dunaparton egy adag quarglit vettem magamnak vacsorára, ilyenféle irat:

„Módositvány sat. sat. aláirva. s beadja Horváth Döme"

jutott birtokomba, mint használatlan értéktelent gaz dája vissza nyerheti

Igaz János,
napszámostól.

Levelezési lap

a más világról.

Doktor Ágai Tökszem urnak a Borsszem Jankóban.

Fráter! a magad háza előtt seperj s ne lopótökszemezd a Miskát. A 167. számbani fumalia viczczet tőlem loptad, régen megirtam én azt, — az a külföldi szivar odaszurás származott csak tőled; különben tőled fráter! ez is elég. *Pákh Albert.*

Miféle nátzio hát Andrássy?

Azt állitja egy gonosz
Muszka ujság, a „Golos"
Hogy Andrássy nem porosz
Hanem valódi orosz.

Kapja magát ni, ni, ni..
A „Slovenszky novini"
Azt mondja: hogy de biz tót,
A minő Szvatopluk vót.

Egyiknek sincs igaza...
Nem én mondom, — a haza!
Hogy gróf Andrássy Gyula...
Bécsnek osztrák magyarja!

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. szám.